ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ

ବନାମ

ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ରାୟପୁର

ଏପ୍ରିଲ 15,1965

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଭି. ରାମସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, (4/1939), ଧାରା 62- ପରିସର ।

ଫେବୃଆରୀ, 1963 ରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା, ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ରାୟପୁରରେ ଏକ ଟାଉନ ବସ୍ ସେବା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ସେବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେବାରୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1964 ରେ ଅନୁମତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନିଆଗଲା । ଏହା ପରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇ ମାସ ପାଇଁ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ନଭେମ୍ବର, 1964 ରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିୟମିତ ଯାନ ବାହାନ ଚଳାଚଳ ପାଇଁ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚାରି ମାସ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଏହା ପରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଏପରି ମଞ୍ଜୁରୀ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 62ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରି ଅନୁମତି ଦେଲେ ଯେ କୌଣସି ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେହି ମାର୍ଗରେ ସ୍ଥାୟୀ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରାବଧାନ 62ରେ ଥିବା "କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ" ଅନୁଯାୟୀ ଚାରି ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି

କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ମାର୍ଗରେ ମୋଟ ଚାରି ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଧାରା 62 (c) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ "ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା" ଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଭୁଲ ଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା : (i) ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 62 (c) ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ ଥିଲେ ।

ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମିତ ଅନୁମତି ବାତିଲ ହେବା ପରେ, ମାର୍ଗରେ ପରିବହନ ଯାନର ଅଭାବକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ସ୍ଥାୟୀ ନିୟମିତ ଯାନ ବାହାନ ଚଳାଚଳ ଆରମ୍ଭ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଧାରା 57 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହ ଏହି ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବିଲେ । ଏଠାରେ କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ କାହିଁକି "ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ନିମିତ୍ତ" ଖଣ୍ଡକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ସୀମିତ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିରୋଧୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ସହ-ବିଦ୍ୟମାନ ହୋଇ ରହିପାରନ୍ତି ।

(ii) ଧାରା 62 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ "ଯେ କୌଣସି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ " ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ" ନୁହେଁ ।ଏହି ଧାରାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ 4 ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଜାରି ରହେ, ତେବେ କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର ଦର୍ଶାଯିବା ବ୍ୟତୀତ, ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ।

ଜୟରାମ ଦାସ ବନାମ *ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ,* I.L.R. 1956 ରାଜସ୍ଥାନ *1053; ଚଣ୍ଡୀ* ପ୍ରସାଦ *ମହାଜନ* ବନାମ *ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ଗୌହାଟୀ,* I.L.R., 1952, ଆସାମ 9, ମାମଲାଗୁଡିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଗଲା ।

ଶ୍ରୀ ରାମ ବିଳାସ ସର୍ଭିସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ *ସଡ଼କ ପରିବହନ ପରିଷଦ, ମାଡ୍ରାସ, A.I.R., 1948* ମାଡ୍ରାସ 400, *ବାଲାଗଙ୍ଗାଧରନ* ବନାମ *ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପରିଷଦ, କ୍ୱିଲୋନ, A.I.R., 1958,* କେରଳ 144, *ଶାହା ପରିବହନ କମ୍ପାନୀ, ଛିନ୍ଦୱାଡ଼ା* ବନାମ *ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ,* A.I.R., *1952, ନାଗପୁର 363, ମାଲ୍ଲସଭାପ୍ପା* ବନାମ *ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ବାଙ୍ଗାଲୋର, A.I.R.,* 1959, ମହୀଶୂର 114, *ମାମଲାଗୁଡିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଗଲା ।*

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 243/1965 ।

ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 624/1964 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତାରିଖ ଜାନୁଆରୀ 13,1965 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ *ଏସ୍. ଭି. ଗୁପ୍ତେ* ଏବଂ *ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍ ।*

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ତରଫରୁ *ଏ. ଜି. ରତ୍ନପର୍ଖି ।*

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରାମାସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ଆବେଦନ ମୋଟର ଯାନଅଧିନିୟମର ଧାରା 62 ର ପରିସର ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଏ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ - ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 62 ଅନୁଯାୟୀ 4 ମାସ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ କି ନାହିଁ ?

ନଭେମ୍ବର 27, 1962ରେ ରାୟପୁରରେ ଟାଉନ ବସ୍ ସେବା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ନିମିତ୍ତ ନିବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରାଗଲା । ଫେବୃଆରୀ 20,1963 ରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ

ପ୍ରାଧିକରଣ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା-ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ପରିବହନ କମ୍ପାନୀ (ବେସରକାରୀ) ଲିମିଟେଡ୍, ରାୟପୁରକୁ ସେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଉକ୍ତ ସେବା ପରିଚାଳନା ନିମିତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଶେଷତ୍ୱ ଥିବା ବସଗୁଡିକୁ ଯୋଗାଇନଥିଲେ । ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରୁଥିବା ଆଦେଶକୁ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 13,1964 ରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନିଆଗଲା । ଏହାର କିଛି ସମୟ ପରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇ ମାସ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 29 ରୁ ନଭେମ୍ବର 28,1964 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରୋକ୍ତ ବସ୍ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତାରିଖ ନଭେମ୍ବର 25,1964 ର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 4 ମାସ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କଲେ । ନଭେମ୍ବର 25,1964 ର ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଏହା ଦର୍ଶାଇଲା ଯେ :

> " ଏହି ଆବେଦନ ସହିତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ କିଛି ଦାୟିତ୍ୱବାନ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଚିଠି ଏବଂ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବସ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଯାନ ବାହାନ ଚଳାଚଳ ପରିସଂଖ୍ୟାନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ରାୟପୁରର ଜନସାଧାରଣ ଟାଉନ ବସ୍ ଚଳାଚଳର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଟି ମାର୍ଗରେ ନିୟମିତ ଯାନ ବାହାନ ଚଳାଚଳ ପାଇଁ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଅତିରିକ୍ତ ମାର୍ଗ ସହିତ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଯୋଗଦାନ ଆବଶ୍ୟକ । ତଥାପି, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅତି କମରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୁଇଟି ମାର୍ଗରେ ଏହି ପରିବହନ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆଶା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଯାହାକୁ ନିୟମିତ ଯାନ ବାହାନ ଚଳାଚଳ ଆରମ୍ଭ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 62 ଦ୍ୱାରା ଲଗାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଶ୍ରୀ ରାମ ଖାନ୍ନା ବନାମ ରାମଗୋପାଳ ସତ୍ୟନାରେନ (1961. M.P.L.J. notes 121) ମାମଲାରେ ମଧ ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ତାହା, ମାର୍ଚ୍ଚ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାରି ମାସ ଅବଧି ପାଇଁ ଅଧିକ ସମୟ ମଞ୍ଜୁର କରିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେତିକି ବେଳକୁ ଏହି ସୁବିଧାର ଲାଭ ଉଠାଉଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଛାତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ବର୍ଷ ଶେଷ ହୋଇଯାଇପାରେ ।

ସମାପ୍ତି ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍, 28-11-1964 ଠାରୁ ଚାରି ମାସ ଅବଧି ପାଇଁ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତିକୁ, ତାରିଖ 19-9-1964 ରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ଏବଂ ସମୟରେ ଯାନ ବାହନ ଚଳାଚଳକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଗଲା । ଯଦି ଏହି ସମୟରେ ଏହି ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ନିୟମିତ ଯାନ ବାହାନ ଚଳଚଳ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ, ତେବେ ଏହା ବାତିଲ ହୋଇଯିବ ।

ଏହାପରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, ବସ୍ ସେବା ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ଆଦେଶ କରିଥିବା ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଉତ୍ ପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ପାଇଁ 19 ଡିସେମ୍ବର 1964 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେଲେ । ଜାନୁଆରୀ 13, 1965 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ଏବଂ ତାରିଖ ନଭେମ୍ବର 25, 1964 ରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ସେହି ମାର୍ଗରେ ପରିବହନ ସୁବିଧାର ସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅଣାଯାଇଛି ।

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 62 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ :

"ଗୋଟିଏ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ଧାରା 57 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ ନକରି, ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିବେ ଯାହାର ଅବଧି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରିବହନ ଯାନ ଚଳାଚଳ ପାଇଁ 4 ମାସରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଯାହାକି ନିମ୍ନ ଲିଖିତ କାରଣ ଗୁଡିକ ଯଥା :

(a) ମେଳା ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ସମାବେଶକୁ ଯିବା ଆସିବା ଭଳି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅବସରରେ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ପରିବହନ ପାଇଁ,

(b) ଋତୁକାଳୀନ ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ; କିମ୍ବା

(c) କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମୟିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ନିମିତ୍ତ ; କିମ୍ବା

(d) ଅନୁମତି ପତ୍ରର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ନିବେଦନ ଉପରେ ଏକ ବିଚାରାଧୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ; ହେବ

ଏବଂ ଏହା ଏପରି କୌଣସି ଅନୁମତି ସହିତ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ସଂଲଗ୍ନ କରିପାରିବ, ଯାହା ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବ :

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି, ଧାରା 46 କିମ୍ବା ଧାରା 54 ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିବେଦନରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୌଣସି ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉକ୍ତ ନିବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ନିବେଦନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତିକୁ, କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏକ ଅନୁମତିର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଏପରି ନିବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଏକାଧିକ ଥର ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମତଃ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ, ଏହା ତର୍କ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏଠାରେ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଭୁଲ ଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତେଣୁ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 62 (c) ଅନୁଯାୟୀ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ତର୍କ ହେଉଛି ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମିତ ଅନୁମତି କୁ ବାତିଲ କରାଯିବା ପରେ, ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟକ ପରିବହନ ଯାନର ଅଭାବ ଥିଲା ଏବଂ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ନିୟମିତ ଯାନ ବାହାନ ଚଳାଚଳ ଆରମ୍ଭ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବିଥିଲେ ଏବଂ

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 57 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ନିୟମିତ ଅନୁମତିଗୁଡିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା । ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 62 (c) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ "ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ" ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଖଣ୍ଡକୁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ସୀମିତ ଅର୍ଥ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଆମେ ଏଠାରେ କୌଣସି କାରଣ ପାଉ ନାହୁଁ । ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିରୋଧୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ସହ-ବିଦ୍ୟମାନ ହୋଇ ରହିପାରନ୍ତି । ତେଣୁ, ଯଦି ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ବିଚାର କରନ୍ତି ଯେ, ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅବୈଧ ବୋଲି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଧାରା 62 (d) କୁ ସନ୍ଦର୍ଭିତ କରାଯାଇପାରେ ଯାହା ବିଚାର କରେ ଯେ ଏକ ଅନୁମତି ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ନିବେଦନ ଉପରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ବିଚାରାଧୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଏକ ପରିବହନ ଯାନର ବ୍ୟବହାରକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିବା ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରେ । ତେଣୁ ଏହି ଉପଧାରା ବିଚାର କରେ ଯେ ଏପରି ସୁବିଧାର ସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ପରିବହନର ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିପାରେ । ତଦନୁସାରେ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 62 (c) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରତ୍ନପର୍ଖି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ 4 ମାସର ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ମୋଟ ଅବଧି ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତା ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 62 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ "ଯେ କୌଣସି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲେ ଯେଉଁଗୁଡିକୁ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇସାରିଛି । ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଗଲା ଯେ "ଯେ କୌଣସି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ମାର୍ଗରେ ମୋଟ 4 ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ

ନାହିଁ । ଆମର ମତ ହେଉଛି "ଯେ କୌଣସି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ "ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ" ନୁହେଁ । ଏହି ଧାରାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ 4 ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଜାରି ରହେ, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 57 ଅନୁଯାୟୀ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା 4 ମାସର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଆମ ମତରେ , ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ । ବାସ୍ତବିକ, ଆମେ ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ଏହାର କ୍ଷମତାର ଅପ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରି ଆଗକୁ ବଢି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 57 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ରୁତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏହା ଜଣାପଡେ ଯେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ଏହାର କ୍ଷମତାକୁ ଏତେ ପରିମାଣରେ ଅପବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଗୁଡିକୁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଜାରି କରି ଠିକ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଠାରେ ଏପରି କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର କୁ ଆରୋପିତ କରାଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତଥ୍ୟ ହିସାବରେ ଏପରି ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଏ ନାହିଁ ଯେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତିକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇଟି ଯାକ ଅବଧିରେ ସମୟସୀମା ହେଉଛି 4 ମାସ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁମତିଟି ଅବୈଧ ହେବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆମେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ତର୍କକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ ।

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 62 (c) ର ସଂରଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । *ଜୟରାମ ଦାସ* ବନାମ *ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ* ([1]) ମାମଲାରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧରି ନେଲେ ଯେ ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ମତ ଏହା ଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ନିୟମିତ ବସ୍ ସେବା , ଯାନ ବାହାନ ଚଳାଚଳର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଏହି ମାର୍ଗରେ ଚଳାଚଳ କରୁଥିବା ନିୟମିତ ବସ୍ ଗୁଡିକର ସଂଖ୍ୟାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, ନିୟମିତ

([1]) I. L. R. [1956] Rajasthan 1053.

ଅନୁମତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ପୂରଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ଏହାର କ୍ଷମତା ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । *ଚଣ୍ଡୀ ପ୍ରସାଦ ମହାଜନ* ବନାମ *ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ଗୌହାଟୀ* ([1]) ମାମଲାରେ ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମତ ପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଏହା କୁହାଗଲା ଯେ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 62 (c) ନିୟମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଏହା ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ସରକାର କିମ୍ବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ପରିବହନ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମତା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । *ଶ୍ରୀ ରାମ ବିଳାସ ସର୍ଭିସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଯାନ ବାହାନ ଚଳାଚଳ ପରିଷଦ, ମାଡ୍ରାସ* ([2]) ମାମଲାରେ, ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, *ବାଲଗଙ୍ଗାଧରନ୍ ବନାମ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପରିଷଦ, କ୍ୱିଲନ୍* ([3]) ମାମଲାରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, *ଶାହା ପରିବହନ କମ୍ପାନୀ, ଛିନ୍ଦୱାରା ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ* ([4]) ମାମଲାରେ ନାଗପୁର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ *ମାଲ୍ଲସୱାପ୍ପା ବନାମ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ବାଙ୍ଗାଲୋର* ([5]) ମାମଲାରେ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆମେ ଧରି ନେଉ ଯେ *ଜୟରାମ ଦାସ* ବନାମ *ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ* ([6]) ମାମଲାରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଚଣ୍ଡୀ ପ୍ରସାଦ ମହାଜନ ବନାମ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ଗୌହାଟୀ ମାମଲାରେ ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମତଗୁଡିକ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 62 (c)ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ଅନୁଯାୟୀ ସଠିକ୍ ଅଟେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାରିଖ ନଭେମ୍ବର 25,1964 ରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ସମାପ୍ତ ହୋଇସାରିଥିଲା ଏବଂ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ ତାରିଖ ଡିସେମ୍ବର 14,1964 ରେ ରାଜପତ୍ର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପାଇଁ ନୂତନ ନିବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରତ୍ନପର୍ଖୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି

([1]) I . L . R . [1952] Assam 9.
([2]) A . I . R . 1948 Madras 400
([3]) A . I . R . 1958 Kerala 144.
([4]) A. I. R. 1952 Nagpur 353
([5]) A . I . R . 1959 Mysore 114.
([6]) I . L . R . [1956] Rajasthan 1053.

କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନଭେମ୍ବର 25,1964 ରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେକୌଣସି ଘୋଷଣା କରି ପାରିବେ ତାହା ଶିକ୍ଷା ବର୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନରେ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥିତି ଘୋଷଣା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ପାଇଁ ନୂତନ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରି କୌଣସି ଭୁଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏହା ରାଜ୍ୟର ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ । ଆମେ ସଲିସିଟର-ଜେନେରାଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ଏବଂ ବିଚାର କରୁ ଯେ, ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ତାରିଖ ଜାନୁଆରୀ 13 , 1965 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ ଘୋଷଣା କରୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରି ତାରିଖ ନଭେମ୍ବର 25,1964 ରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଆଇନଗତ ବୈଧ । ଏହି ଆବେଦନରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।